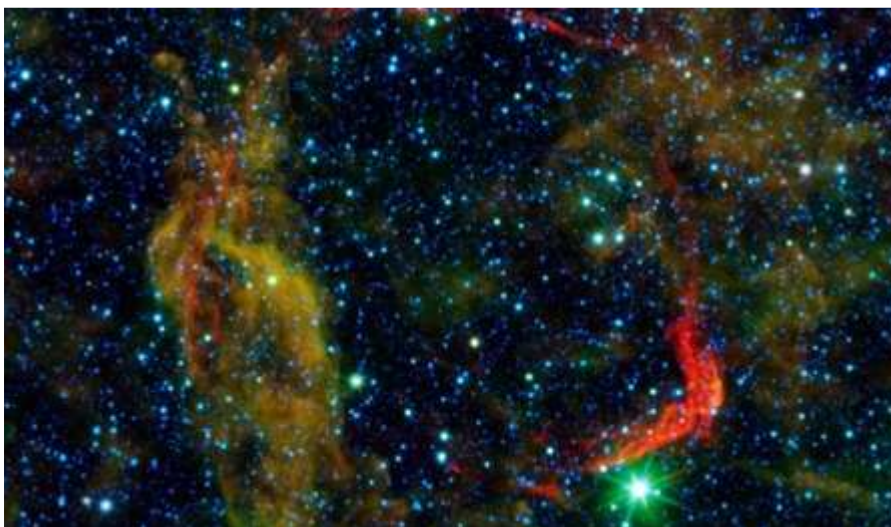

DA LI JE RAK POBEĐENI NEPRIJATELJ? ZAŠTO I KAKO NASTAJE RAK?

Šta je Život? Da li život stvara i održava Univerzalna energija, Bog ili je on sastavni deo te Univerzalne energije? Život je uskladištena energija koja se sama organizuje i funkcioniše na principu koji se menja u zavisnosti od prirodnog miljea (elektromagnetnog, hemiskog, termalnog...) Samo je čestica života protit večna i neuništiva. Ona ispunjava čitav svemir.

Sve ostalo se menja. Tako je i smrt, kako je definiše savremena medicina, samo promena životne forme. Život je neuništiv, već se menja samo simbolički princip održavanja i proizvodnja energije. Sve na Zemlji i čitav svemir deo su istog principa koji uvek živi, spaja se i stvara galaksije, zvezde, planete, bakterije, biljke, životinje. Od najmanjeg do najvećeg prolazi ista – energija.

Sve je u stalnom nastajanju i stalno se stvara novi prostor, novo vreme, nova materija, nova energija, novi život. Sve se stalno pokreće. Sve je živo. Ništa ne umire, sve se stalno preobraća u nove drugojačije forme. Ništa nije izgubljeno, ništa stvoreno... Sve je transformisano. Ništa nije plen smrti. Sve je plen života. Protiti kao jedinice života žive i hrane se i nakon smrti organizma jer život je u svom fundamentu neuništiv Tako mikrobi u organizmu nastaju upravo zato što su u funkciji samog nastanka i održavanja života organizma. Sve u prirodi je u stalnom nastajanju i stvaranju materije odnosno u njenom stalnom povezivanju i razgradnji, prljanju i čišćenju.

U prirodnu simbiozu ćelija ljudskog organizma tako može da se uključi samo ono što je deo prirode i što organizam prihvati kao funkcionalno u održavanju onoga što čini fudament života, a to je proizvodnja energije. Svaki genetski poremećaj u energetsom napajanju ili komunikaciji među ćelijama, može se ispraviti samo ukoliko se organizam od toga složno odbrani (pomoću imunog sistema) i simbioza nastavi da funkcioniše po univerzalnom principu i na optimalnom nivou održivosti odnosno proizvodnje energije. Sve što nije stvoreno u prirodi kao naprimer sintetički lehoivi, za ovakvu simbiozu predstavlja toksin koji ulazi na silu i prevarom, maskiran kao deo simbiotičkog materijala. On ima zadatak da neki proces razori i time ublaži simptome koji pokazuju funkcionalnu grešku u organizmu. Nema smptoma – nema greške. I to je danas moderna medicina. Ukoliko neki organa otkáže jednostavno se iseče i izvadi. Živi organizam se danas u konvencionalnoj medicini tretira kao mašina, kao automobil.

Sva živa bića pa i čovek znaju da rasporede energiju sa kojom raspolažu i znaju da razlikuju vitalne organe od perifernih. Vitalna će uvek napajati energijom, a periferne mogu povremeno i da zaustave ili uspore u svom radu da je preusme. Za ovako racionalno preraspoređivanje energije i reparaciju mozak kao kontrolni komadni centar ima na raspolaganju niz različitih programa koje davno tokom evolucije memorisao i koje u određenim slučajevima aktivira po potrebi. Ali živo biće koje je stvoreno od Boga, pošto je programirano da se samo održava, jer samo to je život, logično je da se samo popravlja u slučaju lakših i težih oštećenja. Upravo za popravku tih oštećenja postoje programi koje mozak (kod složenih organizama a posebno kod čoveka) aktivira i čitav proces se odvija u međusobnoj komunikaciji svih ćelija koje se podvrgavaju elektro-biohemiskom procesu koji preraspoređuje energiju, materiju (umnožava ili smanjuje broj ćelija u nekom tkivu dodatno hidrira ili isušuje tkivo i sl.) Ova reparacija kojom rukovodi mozak se manifestuje u donekle promenjenom režimu rada čitavog organizma, a posebno može da se vidi na nekom

organu koji nije direktno oštećen, ali je zbog reparacije nekog drugog organa koji je pretrpeo teško fizičko oštećenje, stavljen na režim umanjivanja protoka energije. Ovakvo odstupanje od normalnog rada nekog organa, medicina svakako vidi kao simptom bolesti, a ne kao sasvim prirodnu manifestaciju reparacije (opravke).

Život je neuništiv. Život je uskladištena energija. Sve životne forme se menjaju, grupišu, razgrađuju se i ponovo se stvaraju ali je čestica života – protit.

Šta je protit? Protit je osnovna čestica života, živi večno i neuništiva je. Protiti su najmanje forme proteina, to su najmanji oblici života. Nalaze se u krvi i iz njih nastaju bakterije, virusi i gljivice. Protiti su sastavljeni od sićušnih kristala. To je hemisko gorivo koje pokreće naše telo i ono se stvara u ćeliskim baterijama. Kada se mišići pokreću oni sagorevaju. To je ćeliska energija. Sada tu po meni nastaje prava zabluda jer se misli da su mikroorganizmi uzrok. Ja mislim da to nije tačno da su mikro- organizmi samo posledica.

Zašto tako mislim?

Zato što današnja medicina se zasniva na shvatanju da mikroorganizmi (virusi, bakterije, gljivice) ulaze spolja u organizam, u tkiva i zagade ih. Ja mislim da to nije tačno. Krv nije sterilna. U njoj se već nalaze već mikrobi i onda shvatam da ćelija nije najmanja jedinica života. Tek kad uđete u ćeliju shvatite da je ona složenija nego ceo grad Beograd, da je u njoj kao u vasionom brodu sve doterano do savršenstva i da je sve isprogramirano. Znači od nje je manja čestica života – protit.

Ja nisam lekar, ja samo upotrebljavam logiku i zato mislim kada bi se stavio premaz krvi na laboratoriskoj ploči dan-dva mikroorganizmi bi se sigurno videli kakao izlaze iz eritrocita. Sada oni menjaju i razgrađuju pataloške forme kao proces truljenja. Kad je truljenje završeno, kada ne postoji više ništa što bi bakterije mogle da jedu, one se ponovo razlože i „nestanu“ jer se vrate u formu protita malih tačkica.

Život je suštinski neuništiv. Ja mislim da se na ovom sistemu održavanja života zasniva čitava evolucija. Sve je u stalnom stvaranju i održavanju. Tako i ljudski organizam što je pretrpeo neko oštećenje nastoji sam da se zaleči. Dakle, ako se bol ili nefunkcionalnost nekog organa pojavi kao posledica reparacije (opravke), onda se i medicinski tretman treba vršiti u skladu sa nastojanjem organizma da se sam zaleči, a nikako da se proces ometa ublažavanjem ili uništavanjem simptoma. To je suština moje filozofije. Zašto to tvrdim i kako to mogu dokazati. Prosto, logikom. Ako polazimo od toga da je tačno ovo što sam do sada tvrdio da mozak sam leči organizam jer prepoznaje gde je organizam oštećen i odmah radi reparaciju. Ako ga u tom procesu ometemo jer želimo da medicinski pomognemo, onda mozak to tumači kao novo oštećenje i obustavlja započeti program reparacije, pa hitno aktivira drugi program, takođe za reparaciju, ali ovog puta složeniji. On, na žalost ima još izraženije manifestacije u tkivima, pa lekari tumače da je došlo do još većeg pogoršanja bolesti. Tada lekari kreću sa još jačim hemiskim terapijama, invazijama na tkiva i zbog ovog novog napada mozak pokreće sve veći i veći broj programa za reparaciju jer ni jedan nije u stanju da sprovede do kraja. Čitav organizam se tako slabi i gubi energiju jer sada čitav učestvuje u programima reparacije grozničavo boreći se za održavanje života.

Ja mislim da i formiranje tumora predstavlja prirodan proces reparacije tkiva i on se događa u životu verovatno svakog čoveka i predstavlja urođen prirodni program samoodržanja. Ljudi jednostavno nisu ni znali da su imali tumor jer je sam nestao kako je i nastao. Ako su u međuvremenu otišli slučajno na neki pregled i otkriven im je tumor onda se medicina umešala i počinje onaj proces o kome sam pričao. Pošto je mozak taj koji sve to opaža, programira i održava onda se čudim kako to lekari dokazuju da postoji karcinom mozga. Mislim da tumor mozga ne postoji jer ćelije u mozgu nakon rođenja više se ne mogu umnožavati. Ono što se na skeneru identifikuje to je nešto sasvim drugo što medicina nije još otkrila, za sve nepoznato medicini postoji samo jedna reč. Karcinom.

Ovo do sada rečeno je samo povodom da bih pokušao da objasnim uzrok svih bolesti. Pošto svaki čovek ima svoju energetsku frekvenciju na kojoj egzistira, a posebno ima i vibraciju te frekvencije i to je ono što ga čini unikatnom, čudom prirode jer je on jedinstven. Nema sličnog a kamoli istog. Ta frekvencija je ono što čini njegov identitet a vibracija je ono što čini njegov integritet ličnosti. Ja mislim da svaki patogeni organizam ima svoju karakterističnu smrtonosnu frekvenciju. Sam se zaključak nameće. Treba se organizam osloboditi te smrtonosne frekvencije ali

kako. Najbolje bi bilo kada bi se napravio neki aparat koji može da promeni tu frekvenciju, da je podigne iznad te smrtonosne frekvencije ali to nauka za sada nije sposobna da uradi. Šta nam je onda ostalo? Da sami se izdignemo iznad te smrtonosne frekvencije. Kako? Da shvatimo kako smo uopšte došli na tu smrtonosnu frekvenciju koja je jako niska na samom dnu frekvencija. Drugim rečima hajde da počnemo sve naopako da radimo za razliku od onoga što smo do sada radili. Pogledajte se u ogledalo i recite sebi istinu u oči.

Vi ste ograničeni frekvencijom energije koju je dostigla vaša svest. Ako je vibracija svesti niska čovek će se naći na nižim nivoima astralnog plana. Niži nivo svesti znači odsustvo kontrole fizičkih impulsa, što može izazvati akcije kao što su krađa ili ubistvo. Zbrka emocija takođe održava nizak nivo svesti i sadrži veliku količinu bola.

Niži astralni nivo je baziran na ovakvim emocijama, tako da to nije najbolje mesto gde bi smo se odmorili posle života na zemlji. Tamo vam se čini kao da imate stalno noćne košmare. To mesto mogu da nazovem-Pakao. Ako je čovekova svest više vibracije on ide na mesto koje ima istu takvu vibraciju. Tamo nalazi mir i to onda to mesto mogu nazvati Raj.

Razlog zašto se pojavljujemo u fizičkom svetu je da iskusimo i učimo. Proces učenja vam omogućava da izbistrite misli i očistite emocionalnu energiju vašeg bića. Ovo podiže vašu vibraciju i omogućava vam da napredujete kroz više dimenzije.

Koja je svrha života na Zemlji. Vaš glavni zadatak je da se pridružite sveobuhvatnoj energetskoj sili koju ja zovem Bog. Da li verujete u Boga ili ne, nije bitno. On je inteligentni energetski izvor, Tvorac koji stvara i prožima sve. To je svrha života pridružite se Bogu.

Sada se postavlja drugo pitanje, na zemlji ste rođeni svakako sa nekim razlogom. Fizičko telo i fizičke okolnosti su vam date da možete da uradite nešto fizičko. To bi moglo da bude čisto preživljavanje što nažalost ogromna većina i čini i posle mora ponovo da se vraća u novi ciklus i ponovo i ponovo sve dok najzad ne doživi prosvetljenje. A umesto preživljavanja jedan jako mali broj ljudi već u ovom ciklusu umesto pukog preživljavanja u gomilanju materijalnih dobara, oni su doživeli prosvetljenje. Prosvetljenje je da čujete svoju dušu, da joj omogućite njenoj svetlosti da zasija tako što ćete pronaći u sebi Boga a ignorisaćete te sva materijalna dobra ovoga sveta. Lični razvoj je put koji vas vodi kroz fizički svet. Ličnim razvitkom pročišćavate energiju od koje se sastojite. To podiže vašu vibraciju i pomaže vam u kretanju kroz fizički nivo. lični razvoj se zasniva na životu, iskustvu i učenju iz iskustva. On je svrha vašeg života, spajanje sa izvorom je svrha života uopšte.

Mislim da ste shvatili. Ako niste zadovoljni svojim životom, ako ste bolesni počnite iz početka Preokrenite život naglavačke. Radite sve što pre niste radili a što ste radili više nemoj da radite. Jedino tako sami bez novog izuma nekog aparata da podignete svoju frekvenciju a samim tim ubrzaće se i vaša vibracija i izbeći ćete smrtonosnu frekvenciju. Ja nisam pronašao ništa novo, samo sam razmišljao o onome što mnogi znaju a neće javno da kažu. Zar se niste nikada pitali zašto mnogi prebogatiji ljudi u svetu bave se humanitarnim radom, daju donacije, priloge, drugim rečima daju deo onoga što su stekli onima koji nemaju. Nisu oni humani, već su shvatili da treba da operu prošlost jer Bog ipak postoji. Neki je ne operu jer su kasno počeli. Tako se ponašaju po istom principu i bogate države, daju donacije siromašnim državama jer su njihove vođe najzad shvatile da postoji Bog koji za sada samo posmatra, ali neće još dugo. Svako se pitajte šta ja hoću od vas i od sebe samoga. Za početak pomirišite cvet, pomazite prvo drvo pored koga prođete. Hranite ptice, mačke, pse u prirodi, oslobodite sve životinje kaveza, zatvorite zološke vrtove vratite sve životinje tamo gde pripadaju, svim lovcima oduzeti puške jer to su ubice životinja.

Kakv je osećaj i zadovoljstvo kada neki ludak u šarenoj uniformi sa pljoskom rakije u džepu nanišani i ubije malog prelepog zeku koji je ukras naših livada. Činite dobra dela, pomažite svima i svakome, zamislite sebe kao lekara na onkologiji gde samo od vas zavisi koliko će se nekome produžiti život.

Volite se ljudi.